

1889-09-09

þÿ ' 1 ± Å ¬ ½ Ä · Ã µ 1 Â Ä · Â Á µ Ã 2 µ - ± Â
þÿ Ä ± Â µ 0 , - Ã µ 1 Â Ä · Â š Å À Á 1 ± 0 ® Â

þÿ • Á µ Å ½ · Ä 1 0 ì Á ì 3 Á ± ¼ ¼ ± Coop 2002

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8569>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ
ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ
ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
(συνέχεια)

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπὸ τῆς Ἀγγλ. κατο-
χῆς εἰσπραχθεῖσαν ποσότητα, ἔπρεπεν ἀκόμη ν'
ἀφαιρεθῆ ἡ διαφορά ἢ προερχομένη ἐκ τῆς τῶν
προϊόντων ὑπερεκτιμήσεως ὑπὰ τῶν συμβουλιῶν
Ἰδαρὲ γιγνομένης, ὅπερ δὲ δὲν παραδέχεται ἡ
Κυβέρνησις, ἀλλ' ἀρκεῖται ἀποδείξει καθιεροῦσιν
αὐτό· ὅς περιορισθῶμεν ν' ἀναφέρωμεν τὰς σπου-
δαιότερας τῶν ὑπερεκτιμήσεων αἰτινας ἐγένοντο
κατὰ τὸ ἔτος 1886—87. Τῷ ὄντι, μετὰ τοῦ φό-
ρου τὴν πληρωμὴν, κατὰ τοῦ Ἰδαρὲ τὴν ἐκτίμη-
σιν, ἀσήμαντόν τι ποσὸν ἀπέμεινεν εἰς τοῦ οἴνου
τοὺς παραγωγούς.

Ἡ τῆς 15 Μαΐου ἐκθεσις φέρει ἡμᾶς νὰ κά-
μωμεν τὴν παρατήρησιν εἰς τῶν ἐμμέσων φόρων
τὸν κατάλογον καὶ τοῦ τελωνείου, ὅτι ὑπάρχει
ὑπερβάλλον λίρ. 30,559 εἰς ὅσα εἰσπράττοντο
ὑπὸ τῆς προκατόχου διοικήσεως ὠφείλεν ὅμως
νὰ σημειώσῃ διὰ τὴν Ὀθωμανικὴν διοίκησιν λίρ.
2,800 περίπου κατ' ἔτος ἡ διαφορά αὕτη προέρ-
χεται ἐκ τῆς διαφορᾶς τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου
τοῦ μονοπωλείου τοῦ καπνοῦ. Τῷ ὄντι τὸ μονο-
πώλειον τοῦτο δὲν ὑπῆρχε κατὰ τὸ 1873 καὶ δὲν
εἶχε τεθῆ εἰς ἐνέργειαν ἐντελῆ τὸ 1874, εἰς τρό-
πον ὥστε ἡ διαφορά, κατὰ τὸν λογαριασμόν τῆς
Κυβερνήσεως, ἔπρεπε νὰ ἦνε μόνον λίρ. 27,752.

Ἡ ἐκθεσις τῆς 28 Μαΐου ἀριθ. 163 πραγμα-
τεύεται τὴν εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν. Γενικῶς
πως λέγομεν ἐνταῦθα ὅτι παρ' ἡμῖν ὅταν ἡ εἰσα-
γωγὴ ὑπερβαίνει τὴν ἐξαγωγὴν, δηλὸν ὅτι ὁ τόπος
δυσμοιρεῖ. Ἡ Νῆσος ἔχει μόνην πηγὴν τὴν πώ-
λησιν τῶν προϊόντων αὐτῆς, ὅταν γίνωνται. Τὸ
ἐξαγόμενον ἀποτελεῖ τὸ ἐνεργητικόν, καὶ τὸ εἰ-
σαγόμενον, τὸ παθητικόν. Ἄρα ἐάν τὸ παθητι-
κὸν ἐξακολουθῆ ὑπερβαίνει τὸ ἐνεργητικόν, ἡ θέ-
σις αὕτη παρατεινομένη θὰ ἐπιφέρῃ λίαν μεγάλα
ἄτοπα.

Ἡ Κυβέρνησις παραδέχεται ὅτι ἡ εἰσαγωγὴ
ὑπερβαίνει τὴν ἐξαγωγὴν ἐκ λίρ. 54,000 λέγει
ὅμως ὅτι πρέπει νὰ ἐκπέσῃ τὸ διὰ τὸν κρατὸν εἰ-
σαχθὲν λίρ. 25,000, τὴν ἀναληθῆ δὴλωσιν τῶν
ἐμπόρων, οἵτινες ὑποτιμῶσι τὰς πραγματείας αὐ-
τῶν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν, τὴν εἰσαγωγὴν πραγ-
μάτων ἧτις πληρώνεται διὰ χρήματος οὐχὶ ἐν-
τοπίου, ἐξ ὧν ἡ Κυβέρνησις συμπεραίνει τὸ με-
ταξὺ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς ἰσοζύγιον. Θὰ
συμμορφωθῶμεν πρὸς τὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐπι-
θυμίαν, παραδεχόμενοι τὸ διὰ τὸν κρατὸν κατ'
ἔτος εἰσαχθὲν ὅτι φθάνει τὰς λίρ. 25,000, ὅτι ἀ-
κόμη λίρ. 9,000 εἶνε πραγματεῖται μὴ χρησιμεύου-
σαι εἰς τοὺς Κυπρίους· ἀλλ' ἀποκρούομεν τὸν ἰσχυ-

εφ. Δαλιγιγ

9 Σεπτεμβρίου 1921

Γενικά

Πρεσβεία

Προϊονταλισμῶν

Φορολογία.

Henry Bulwer

Κυπρός Ἀρχιεπίσκοπος

Πάφος

Harry Thompson

Σωφ

Ἐμπορῶν

Φορολογία

Γενικὴ Ἐπιτροπὴ

Γούβιος

ρισμόν τῆς Κυβερνήσεως ὅτι οἱ Κύπριοι ἔμποροι ὑποτιμῶσι τὰς πραγματείας αὐτῶν εἰς τὸ Τελωνεῖον. Ἄν ἡ Κυβέρνησις ἐγνώριζε τὴν ἀξίαν εἰς ἣν πωλοῦνται ἐν τῷ ἐξωτερικῷ αἱ πραγματεῖαι αὐταί, εὐκολώτατα θὰ μετέβαλλεν ἰδέαν.

Ἡ Κυβέρνησις λέγει ὅτι ὑπάρχει τῷ ὄντι εἰσαγωγή λίρ. 59,000 μὴ θίγουσα τὰ τῶν Κυπρίων βαλάντιον, καὶ καθιερεῖ τὸ ἰσοζύγιον εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς. Ἐιμένομεν φροναῖντες ὅτι ἡ εἰσαγωγή ὑπερβάλλει τὴν ἐξαγωγήν λίρ. 50,000, διότι καὶ μὲ τὴν παραδοχὴν τοῦ ὡς ἂν ἰσοζυγίου, ὑπάρχει ἡ ποσότης λίρ. 54,000 ἀνεγνωρισμένη ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, ποσότης εἰς ἣν δεῖν νὰ προστεθῶσι λίρ. 55,000, αἵτινες κατ' ἔτος ἐξέρχονται ἀπὸ τὴν Κύπρον πρὸς πληρωμὴν τοῦ Ὀθωμανικοῦ φόρου.

εφ: Δάξνιχ

9 Δεμντεμβοίλι 1989

Ἐλθε σις τῆς 10 Ἰουνίου 1889.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Κύπρου οὐδόλως δυσκο-
λεύεται ν' ἀναγνωρίσῃ ὅτι ἡ θέσις τῆς Νήσου
περιῆλθεν εἰς σημεῖον δυάρετον, ὡς καὶ τὰ ἐ-
πίσημα μέλη τῆς ἰδίας Κυβερνήσεως συμφώ-
νως βεβαίωσαν ὅτι ἡ θέσις τῆς Κύπρου εἶνε
ὅσον ἐξωγραφῆταμεν αὐτὴν εἰς τὸ ὑπόμνημά
μας δυσυχῆς, ἀλλ' ἡ Κυβέρν. ἀποδίδει τὴν κρί-
σιμον οἰκονομικὴν ταύτην δυσχέρειαν εἰς αἷτια
συνήθη ἐν Κύπρῳ. Ἐπιτραπήτω ἡμῖν νὰ παρα-
τηρήσωμεν εὐσεβᾶτως ὅτι τὰ δυσυχῆ ἔτη, αἴτι-
να δηλώσωμεν ὑπὸ τὴν Ὀθωμανικὴν διοίκησιν
καὶ ἰδίᾳ τὰ ἔτη 1869 καὶ 1871 ἀδύνατον νὰ
παραβληθῶσιν, ὡς κάμναι ὁ Ἄρμωσις, πρὸς τὸ
ἔτος 1887. καὶ ἐν τούτοις τότε ἡ γῆσις δὲν
ἔφθασεν εἰς τὸσον κρίσιμον ὅσον τὴν σήμερον
θέσιν· καθόσον τὸ μετρητὸν νόμισμα δὲν εἶχεν
ἀφανισθῆ, ὡς ἠφανίσθη τώρα, καὶ ἐάν τὸ ἐπα-
κολουθῶν ἔτος ἦτο καλόν, ἤρκει νὰ ἐπουλώσῃ
τὰς πληγὰς τοῦ προηγουμένου. Κατ' ἀνάγκην
ἄρα ὀφείλομεν νὰ ζητήσωμεν τὰ αἷτια τῆς ση-
μερινῆς καταστάσεως εἰς ἄλλα παρὰ τὰ συνή-
θη, εἰς αἷτια νέα. Τῶ ὄντι δὲ θελομεν εὑρεῖ
αὐτὰ, ἰὸν εἰς τὸ ὅτι αἱ ἀγροτικαὶ ἐργασίαι
κατέστησαν ἀπὸ τῆς Ἀγγλ. κατοχῆς πολὺ δα-
πανηραὶ ἄν εἰς τὴν ἔκπτωσιν τῶν προϊόντων
ἴσον εἰς τὸ ὅτι ἡ πηγὴ τοῦ πλοῦτου κινδυνεύ-
ει νὰ γαθῆ, ὅπερ εἶνε συνέπεια τῶν δύο πρώ-
των ἄν εἰς τὴν βρεῖαν φορολογίαν κατ' ἀ-
ναλογίαν τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, καὶ ἴσον
εἰς τὴν αὐστηρότητα μεθ' ἧς ἡ Κυβέρν. ἐπι-
μένει εἰσπράττουσα τοὺς φόρους μ' ὄλην τὴν
κρίσιμον θέσιν εἰς ἣν ἡ Νῆσος εὐρίσκεται, καὶ
τοῦτο ἐναντίον τοῦ συμβαίνοντος παρὰ Τούρκοις,
οἷτινες καθ' ὅλα τὰ δυσυχῆ ἔτη δὲν ἐβίαζον
ποτέ τὴν εἰσπραξίν.

Εἶπομεν ὅτι θεωροῦμεν τὸν φόρον ὡς βαρὺ
φορτίον διὰ τὸν τόπον, ὁ δὲ κεντρικὸς ταμίας ἐνί-
σκαται λέγων ὅτι ὑπὸ τ' ὄνομα φόρου, ἐξέρχεται
ἡδὴ τῆς Νήσου ποσότης πολὺ κατωτέρα ἐκείνης,
ἧτις κατ' ἔτος ἐρέλλετο ἐκ Κύπρου εἰς Κ)πολιν,
ὡς περίσσευμα τῶν ἐσόδων ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν
διοίκησιν. Παρατηροῦμεν ὅτι ὑπὸ τοὺς Τούρκους
συνέβαιεν ὡς εὐδεμία ποσότης ἐξήρχετο τῆς
Νήσου ἐπὶ τινα ἔτη, καὶ ὅτι ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψει
διάστημα δέκα ἐτῶν ἀπὸ τὸ 1868 ἕως 1877 τῆς
Τουρκικῆς διοικήσεως, ποτέ ποσότης ἀνωτέρα τῶν
λίρ. 50,000 δὲν ἐξήρχετο διὰ τὰ ὑπάγη εἰς Κ)πο-
λιν ὡς περίσσευμα. Δέον νὰ ἐκπίπτῃται πάντοτε
ποσότης τις διὰ τὰς κατ' ἔτος καθυστερήσεις εἰς
τρόπον ὡς ἡ ἡδὴ ἐξέρχουμένη ποσότης κατὰ μέ-
σον ὄρον, ἀνεξαρτήτως τῶν ἐπιχορηγήσεων τοῦ
Κοινοβουλίου, εἶνε ἀνωτέρα ἐκείνης, τὴν ὁποίαν οἱ
Τούρκοι ἀπέπελλον εἰς τὴν πρωτεύουσιν τοῦ Ὀ-

εφβ δα 2 πι χ ζ

9 Σεπτεμβρίου 1889

θωμανικοῦ κράτους. Ἡ ἰδίᾳ Κυβέρνησις ὑπολο-
γίζει ὅτι λίρ. 50,169 κατὰ μέτρον ὄρον ἐξέρχον-
ται κατ' ἔτος τῆς Νήσου ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦ
φόρου.

Ἄλλη ἀναγκαία παρατήρησις, ἣν δὲν πρέπει
νὰ λησμονήσῃ τις, εἶνε ὅτι ὅλον τὸ χρηματικόν,
ὑπερ ἐχρησίμευε πρὸς διοικήσιν τῆς Κύπρου, ἔδα-
πανᾶτο κατ' ἀνάγκην εἰς τὸν τόπον, ἐνῶ τὴν σή-
μερον λίρ. 20,000 περίπου ἐξ ὧτων λαμβάνουσιν
οἱ Ἄγγλοι, ὑπάλληλοι, τοῖς μένουσι πάντοτε, ἐκ-
πτώσις προερχομένη ἐκ τῆς δαπάνης αὐτῶν. Ἡ
ποσότης αὕτη δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀπο-
τελοῦσα μέρος τῶν κεφαλαίων τῆς Νήσου, διότι
δὲν δαπανᾶται ἐν αὐτῷ. Ἀνεξαρτήτως τῆς ποσό-
τητος αὐτῆς, δεῖν ἐπίσης νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ
ἐκ τῆς Κύπρου ἐξερχομένη ποσότης τῶν μισθῶν
τῶν ὑπαλλήλων, καὶ ἡ ἄλλη διοικητικὴ δαπάνη,
τοῦ νὰ προμηθευῶνται ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τὰ χρή-
σιμα αὐτοῖς καὶ τῆ Κυβερνήσει.

Ἄλλ' ἰσχυρίζονται ὅτι λίρ. 50,000 περίπου

εἰσέρχονται εἰς τὸν τόπον ἐξ αἰτίας τοῦ κράτους,
τὸ χρηματικόν ὑπερ ὃ κράτος ἐξοδεύει ἐν Κύπρῳ
πρὸς ἀγορὰν ἐντοπίων προϊόντων, μεταφορᾶν, κλπ.
κλπ. Τὸ χρῆμα τοῦτο δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ κατ'
ἔτος τὰς λίρ. 12,000, εἰς τρόπον ὡς καὶ αὐτῆς
τῆς τελευταίας ποσότητος λαμβανομένης ὑπ' ὄ-
ψιν, μένει ἐξαγωγή χρηματικοῦ λίρ. 20,000 κατ'
ἔτος πλέον τῆς εἰσαγωγῆς, καὶ τοῦτο ἀνεξαρτή-
τως τοῦ λογαριασμοῦ, ὃν ἐκάμαμεν διὰ τὸν φόρον.

Ἡ τοῦ Ἄρμος τοῦ ἔλθεσις πραγματεύεται ἐπί-
σης τὸ ζήτημα τῆς ἀντικαταστάσεως τοῦ φόρου,
καὶ καταλήγει εἰς τὸ ὅτι ὑπάρχει πιθανότης νὰ
φθάσῃ τις εἰς μικροτέραν ποσότητα πληρωτέαν
πρὸς τὴν Πύλην, ἀλλ' ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου
δὲν ἐλπίζει τὴν ἐλάττωσιν τοῦ φόρου, λίαν ἀκρι-
βάλλει ἐν τούτοις ἀδιδάκτως προβαίνει ὁ ἴδιος
λέγων ὅτι ἐν γείνωσιν αὐστηραὶ οἰκονομίαι εἰς τὴν
διοικήσιν τῆς Νήσου, εὐλόγως δύναται τις νὰ ἐλ-
πίσῃ ἐν τῷ μέλλοντι ἐλάττωσιν τῆς φορολογίας.
Καθ' ὅσον ἀπορᾷ ἡμᾶς φρονοῦμεν ὅτι διὰ τῆς
τοῦ φόρου μετατροπῆς, μετὰ οἰκονομίας ρενῶς
ἀναγκαίας εἰς τὰς διοικητικὰς δαπάνας χωρὶς
βλάβης τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας, θὰ φθάσῃ τις
εἰς ἐλάχιστονα φορολογίαν ἀνάλογον πρὸς ἐκείνην,
ἣν δύναται νὰ ὑποφέρῃ ἡ οἰκονομικὴ τῆς Νήσου
θέσις.

Ἡ Νῆτος Κύπρος κατελήθη ὅπως χρησι-
μεύσῃ εἰς ὑψηλὰς πολιτικὰς βλέψεις ἀπορώτας
τὸ Ἄγγλ. ἔθνος ἐξάγεται ὅτι ἔργον δικαιοσύνης
εἶνε ὅτι ἡ Ἀγγλίκα ὀρεῖται νὰ ἐξακελουθῇ παρέ-
χουσα τὸ ἀναγκαῖα ἐφόδια διὰ τοῦ φόρου τὴν
πληρωμὴν, ἀσχέτως πρὸς πᾶσαν ὀφείλειαν, ἣν ἡ
μετατροπὴ τοῦ φόρου ἠδύνατο νὰ φέρῃ, διότι ἐὰν
ὑπάρχῃ τις δυνάμενος δικαίῳ τῷ λόγῳ νὰ ἐπω-

εφ' Ἰδανιχῆ

9 Σεπτεμβρίου 1884

σεληθῆ ἐξ αὐτῆς, δὲν εἶνε παρὰ ἡ Κύπρον, καὶ ἐν
τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ πληρωτέοι παρ' αὐτῆς φό-
ροι ἠδύναντο κάλλιστα νὰ ἐλαττωθῶσι κατὰ πο-
λὺ περισσότερον, παρ' ὅσον τὸ ὑπόμνημά μας
διαλαμβάνει.

(ἀκολουθεῖ)

Ἐκ τῆς Κυανῆς περι Κύπρου βιβλίου
ἀποσπῶμεν τὴν ἐξῆς ἐπίστολὴν τῆς Α. Ἐξ.
τοῦ Μ. Ἀρμοστοῦ πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον
σχετικῶς πρὸς τὴν ἰδρυσιν Γεωργικῆς Τρα-
πέζης.

№ 3.

Ὁ Σὺρ Ε. Βούλουερ εἰς τὸν Ἀόρθον Νάτσοροδ.
Ἀθηθὲν τῆ 12ῃ Νοεμβρ. 1888).

Κύριέ μου,

Σχετικῶς πρὸς τὸ τῆς Ὑμετέρας Ἐξουχότητος τηλεγρά-
φημα τῆς 31ης Ἰουλίου, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐκθέσω ὅτι ὁ
κ. Γούσιος, διευθυντῆς τοῦ ἐν Ἀλεξάνδρειᾳ κλάδου τῆς
Ἀγγλο-Αἰγυπτιακῆς Τραπεζῆς, ἀρίκετο εἰς τὴν νῆσον ταύ-
την περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου, καὶ εἶδον
αὐτὸν τὴν 29ην τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ὁμιλήσεν εἰς ἐμὲ ἐπί-
τινος περὶ ἰδρύσεως γεωργικῆς ἐν Κύπρῳ τραπέζης σχεδί-
ου. Ἐνόησα ἐξ αὐτοῦ ὅτι εὕρισκτο ἐσχάτως ἐν Ἀγγλίᾳ
καὶ ὅτι κατὰ τὴν ἐκεῖ διαμονὴν του συνεσκέφθη μετὰ τοῦ
προέδρου τῶν διευθυντῶν τῆς Ἀγγλο-Αἰγυπτιακῆς Τραπέ-
ζης, ὁ ὅποιος καθυπέβαλεν αὐτῷ ὅτι ὤφειλε νὰ ἔλθῃ καὶ
ἀνακοινώσῃ τούτο εἰς τὴν Κυβέρνησιν ταύτην.

2. Μετὰ τινὰς εἰσαγωγικὰς παρατηρήσεις ἐπὶ τῶν ὤφε-
λειῶν, αἳ ἡ νῆσος ἤθελεν ἐξαγάγει ἐκ τῆς ἰδρύσεως Τρα-
πέζης, ὁπόθεν αἱ γεωργικαὶ τὰξεις θὰ ἐπορεύοντο εἴτε δά-
νεια ἢ προσκείμενος προκαταβολὰς χρημάτων ἐπὶ μετρίῳ
τόκῳ, ἐφθάσαμεν εἰς τὰ σημεῖον περὶ τοῦ πῶς ἠδύνατο
τοιαύτη τράπεζα νὰ ἰδρυθῆ.

3. Ἦκουσα τοῦ κ. Γούσιου λέγοντος ὅτι αἱ ἐν Κύπρῳ
Τράπεζαι εἶναι μάλλον διατεθειμέναι νὰ συνάγωσι τὰ ἐν
τῇ νήσῳ χρήματα τῶν ἢ νὰ τὰ δανειζώσιν ἐνταῦθα. Καθ'
ὅσον δ' ἤκουσα τὴν Ἀγγλο-Αἰγυπτιακὴν Τραπεζάν δὲν ἐπι-
θυμῆ, εἶπε, νὰ ἔχῃ τὰ χρήματα τῆς κεκλεισμένα, καὶ ἐ-
φαίνετο νομιζῶν ὅτι ἐὰν ἀπόπειρα συστάσεως γεωργικῆς
τραπέζης ἐγίνετο ἐνταῦθα, ὤφειλε νὰ γείνη τούτο διὰ δα-
νείου λαμβανομένου, πιθανῶς, ἐν Λονδίῳ, διὰ τὸν εἰδικὸν
τούτου σκοπὸν. Ἐνόησα αὐτὸν θεωροῦντα ἀπιθάνον ὅτι αἱ
ἐνταῦθα Τράπεζαι ἤθελεν προκαταβάλει τὰ χρήματα, ἀλλ'
ὅτι ἠδύναντο νὰ εὐρεθῶσι τῇ βεβηθείᾳ τῶν Τραπεζῶν. Ἐ-
φρόνει ὁμῶς ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ ἐφθεθῆ δάνειον χρημάτων
ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ ἄνευ τινὸς ἀσφαλείας χορηγουμένης
ὑπὸ τῆς Κυπριακῆς Κυβερνήσεως καὶ εἶπεν ὅτι ἡ πρόστα-
τος ἐν Κύπρῳ λαϊκὴ κίνησις διαδηλοῦσα τὴν ἀπορίαν τῆς
νήσου, ἤθελεν αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν καταστήσει, ἢ ἤθελεν
εἶσθαι ἀρκετὴ νὰ καταστήσῃ πᾶσαν τοιαύτην ἀπόπειραν ἀ-
νεπιτυχῆ ἄνευ Κυβερνητικῆς ἐγγυήσεως.

4. Ὑπέδειξε δύο μεθόδους διὰ τῶν ὁποίων ἐπιχείρη-
σις τοιαύτη θὰ ἐτελεσφόρει ἢ μὲν μία μεθόδος, ὅπ' αὐτῆς
τῆς Κυπριακῆς Κυβερνήσεως, δανειζομένης χρήματα ἐν τῇ
ἀγορᾷ λ. γ. 200,000 λίρας, πρὸς 4 0/0 ἢ περισσοτέρον
πιθανῶς πρὸς 5 0/0 καὶ δανειζούσης αὐτὰ εἰς τὸν λαόν
πρὸς 8 0/0 ἢ δὲ ἀλλῆ, ὑπὸ Τραπεζῆς ἀνεξαρτήτου ἀπὸ
τῆς Κυβερνήσεως, ἀλλ' ἐπὶ τῇ ἐγγυήσει αὐτῆς ἐπὶ 20 ἢ
40 ἔτη.

εφ: Σαῦρ Νιχτ

9 Σεπτεμβρίου 1889

Ὡς ἐγγύησιν ὑπέδειξε το προῖον τοῦ ἀκριδοῦ φρον.
5. Ἐκ τῶν δύο εἰρημένων μεθόδων πολὺ βέλτερον εἶπε
περὶ τῆς πρώτης, διευθύνει τὰς παρατηρήσεις του πρὸς
πάντων περὶ τῆς τελευταίας.

6. Ἡ καθ' ἑλέου ἔννοια τοῦ σχεδίου του περιλαμβάνεται
ἐν προχείρῳ ὑπομνήματι, ἕπερ ἀρῆκαί μοι, καὶ ἐν ἐ-
πιστολῇ καὶ δευτέρῳ ὑπομνήματι, ἅτινα μετὰ ταῦτα ἐλα-
βον παρ' αὐτοῦ. Ἀντίγραφον τούτων ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἐγγί-
σω ἐν τῇ παρουσίᾳ.

7. Διέταξα ἕπως τὰ ἔγγραφα ταῦτα σταλῶσι πρὸς τὸν
Γενικὸν Οἰκονομικὸν Ἐφόρον κατὰ πρότερον, ἵνα ἐπιστήρῃ
ἐπ' αὐτῶν οἷος ἤθελε νὰ κάμῃ παρατηρήσεις κατόπιν
ἔδωκα ὁδηγίαν νὰ σταλῶσιν εἰς τινὰς τῶν διοικητῶν τῶν
διαμερισμάτων, τοὺς ἔχοντας μικρὰν πείραν ἐν τῇ γῆρᾳ
καὶ γινώσκιν τῶν περιστάσεων τοῦ τόπου, καὶ τῶν ἀναγκῶν
τοῦ λαοῦ. Ὁ Κύριος Θώμψων, διοικητὴς Πάρου, πρὸς
τὸν ὁποῖον τὰ ἔγγραφα ἐστάλησαν μετὰ τὴν παρά τοῦ
Γενικοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἐπιστροφὴν των, ἐπέστειλέ
μοι τὸ ὑπόμνημά του, καὶ ἐπειδὴ ὁ χρόνος παρήργεται,
ἀπεράσισα νὰ διαδιδάσω ἄνευ περαιτέρω ἀναβολῆς, ἀντίγρα-
φα τῶν ἐγγράφων ὅσα μέχρι τούδε μοι ἐστάλησαν, περιέ-
χοντα τὰς ἐκθέσεις τοῦ Γενικοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, καὶ
τοῦ διοικητοῦ τοῦ διαμερισματος Πάρου, πρὸς γινώσκιν τῆς ὑ-
μετέρας Ἐξουχότητος.

8. Τὰ ἔγγραφα θέλωσι τεθῆ ὑπ' ἑμοῦ ἐνώπιον τοῦ
Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν εἰς Λευκωσίαν ἐπιστρο-
φήν μου, καὶ ἅμα αἱ τοῦ Συμβουλίου ἰδέαι ἐκφρασθῶσι,
θέλω διαδιδάσω αὐτάς πρὸς τὴν ὑμετέραν Ἐξουχότητα,
μεθ' οἰωνοδήποτε ἄλλων χρήσιμων ἐκθέσεων.

9. Ἐν τούτῳ τῷ μεταξὺ δύναμαι νὰ εἶπω ὅτι ἐγὼ αὐ-
τὸς φρονῶ ὅτι Γεωργικὴ Τράπεζα ἢ παρόμοιον τι, τὸ ἰ-
σοῖον ἤθελε παράσχει εὐκολίαν καὶ ἀρωγὴν εἰς τὰς ἀγρι-
τικὰς τάξεις εἶναι λίαν ἀναγκαῖον ἐν Κύπρῳ καὶ ὅτι ἡ
ἐπιθυμία τοῦ λαοῦ πρὸς σύστασιν Τραπεζῆς πολλὰκις ἤδη
ἐξεφράσθη. Ὡς πρὸς τὸ ἰδιαίτερον σχέδιον τὸ ὑπὸ τοῦ κ.
Γούσιου προταθὲν, ἐπέχω φυσικῶ τῷ λόγῳ νὰ εἶπω περὶ
τοῦ παρόντος, πρὶν ἢ τὸ ζήτημα τοῦτο συζητηθῆ ἐν τῷ
Ἐκτελεστικῷ Συμβουλίῳ. Ἐχω, τὴν τιμὴν, κ.λ.

(ὑπογρ.) Ε. Βούλουερ.

Ἀρμολογίας.

Πρὸς τὸν Ἐντιμότατον Λόρδον Νάτασορδ Ὑπουργόν των
ἄπεικων, κ.λ. κ.λ.

εφ: Δαζνιχτ
9 Σεπτεμβρίου 1889